

Kaupunginvaltuusto valitsi puheenjohtajakseen vt Auran, ensimmäiseksi varapuheenjohtajakseen vt. Rantalan ja toiseksi varapuheenjohtajakseen vt Modeenin (10.1. 2 §).

Kaupunginvaltuusto kokoontui 23 kertaa; sen pöytäkirjojen pykäläluku oli 902.

1. Yleistä kunnallishallintoa koskevat asiat

K a u p u n g i n v a l t u u s t o

Keskeneräiset aloitteet. Merkittiin tiedoksi, että v:n 1962 alkaessa oli lopullisesti käsittelemättä 70 aloitetta, joita kaupunginvaltuutetut edellisinä vuosina olivat tehneet. Kaupunginhallituksen antamassa selostuksessa mainittiin ne toimenpiteet, joihin aloitteiden johdosta oli ryhdytty (21.2. 122 §).

Kaupunginvaltuuston asiakirjojen toimittamista väliaikaisen vapautuksen saaneille valtuutetuille ja eräille varajäsenille tarkoittava vt Vesikansan aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (14.11. 808 §).

K a u p u n g i n h a l l i t u s j a v ä l i t t ö m ä s t i s e n a l a i s e t v i r a s t o t y m.

Kaupunginhallituksen vuosijäseniksi kertomusvuodeksi valittiin vtt Backman, Harkia, Jokinen, Lehto, Loppi, Meltti, Salminen, Tuurna, Vuokko, Väyrynen ja Östenson (10.1. 3 §).

Johtosäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupunginhallituksen johtosäännön 1 §:n siltä osin, kuin se koskee rakennustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvia asioita (19.12. 896 §, kunn.as.kok. n:o 140).

Ohjesäännön muutos. Kaupunginvaltuusto päätti lisätä kaupunginhallituksen ohjesäännön 8 §:ään uuden 27. kohdan, joka koski niiden perusteiden vahvistamista, joiden mukaan liikennelaitoksella on oikeus johtosääntönsä perusteella myöntää invalideille ja heihin verrattaville ryhmille vapaisiin matkoihin oikeuttavia tai alennettuun hintaan myytäviä lippuja sekä koululaisille alennettuun hintaan myytäviä liikennelaitoksen lippuja. Samalla kaupunginvaltuusto päätti muuttaa em. 8 §:n entiset 27) ja 28) kohdat 28) ja 29) kohdiksi. Sisäasiainministeriö vahvisti päätöksen 1.11. (19.9. 647 §, 28.11. 816 §, kunn.as.kok. n:o 130). Vielä muutettiin kaupunginhallituksen ohjesäännön 23, 29 ja 30 §:t, jotka koskivat asiamiestoimiston tehtäviä, kaupunginhallituksen ja sen jaostojen tehtäviä sekä kaupunginhallituksen puolesta tehtäviä sopimuksia ja sitoumuksia (10.1. 20 §, 21.3. 192 §, kunn.as.kok.n:o 33).

Kaupunginkanslia. Kaupunginvaltuusto päätti perustaa 1.9. lukien 33. palkkaluokkaan ja II kielitaitoluokkaan kuuluvan I kunnanasiainmiehen viran, joka hallinnollisesti sijoitetaan kaupunginkansliaan, pätevyysvaatimuksena tuomarin virkaan oikeuttava tutkinto ja riittävä perehtyneisyys välittömään verotukseen (6.6. 412 §).

Kaupungin tehtävien huomattavan kasvun ja eri ulkomaiden kanssa käytävän kirjeenvaihdon kasvamisen vuoksi kaupunginvaltuusto päätti siirtää ylikielenkään-

1. Kaupunginvaltuusto

täjän 31. palkkaluokkaan kuuluvan viran 33. palkkaluokkaan 1.3. lukien (21.3. 198 §).

Asiameiestoimisto. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupunginhallituksen asiameiestoimiston johtosäännön kaupunginhallituksen mietinnön n:o 1 liitteen n:o 1 mukaisesti kuitenkin niin, että toimiston nimeksi hyväksytään edelleen kaupunginhallituksen asiameiestoimisto,

hylätä kaupunginhallituksen ehdotuksen 2) ponnin, joka koski apulaiskaupunginasiemiehen ja kahden lainoppineen avustajan viran siirtämistä korkeampaan palkkaluokkaan,

perustaa asiameiestoimistoon kertomusvuoden alusta lukien 25. palkkaluokkaan kuuluvan konttoripäällikön viran, johon saadaan virkaa haettavaksi julistamatta valita asiameiestoimiston tp. toimistoesimies Lars Peränen, vaikkei hän täytä viralle vahvistettuja pätevyysvaatimuksia,

perustaa asiameiestoimistoon kertomusvuoden alusta 15. palkkaluokkaan kuuluvan kanslistin viran, johon saadaan virkaa haettavaksi julistamatta valita toimiston tp. toim. apul. Ann-Charlotte Träskelin (10.1. 20 §, 21.3. 192 §, kunn. as. kok. n:o 12).

Järjestelytoimisto. Kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosäännön mukaan kuuluu vuosittain asetettavaan työtehoneuvottelukuntaan 12 jäsentä, joina toimivat mm. apulaiskaupunginjohtajat. Koska näiden lukumäärä oli lisääntynyt kahdella, päätettiin järjestelytoimiston johtosäännön 8 §:ää muuttaa tältä kohdin seuraavasti: »Periaatteellista laatua olevien tai muuten tärkeiden rationalisointikysymysten käsittelyä varten kaupunginhallitus asettaa vuosittain työtehoneuvottelukunnan, johon kuuluu neljätoista jäsentä» (27. 6. 513 §, kunn.as.kok. n:o 83 §).

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupunki liittyy Työtehovaltuuskunta-nimisen yhdistyksen jäseneksi (7. 3. 158 §).

Palkkalautakunnan toimistoon päätettiin 1.5. lukien perustaa 31. palkkaluokkaan ja III kielitaitoluokkaan kuuluva sihteerin virka, pätevyysvaatimuksena lainopin kandidaatin tutkinto sekä 15. palkkaluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka ja 13. palkkaluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka (4. 4. 253 §).

Revisiolaitos

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti perustaa revisiovirastoon 1.1.1963 lukien yhden 23. palkkaluokkaan kuuluvan apulaisreviisorin viran sekä kaksi 13. palkkaluokkaan kuuluvaa laskentatarkkaajan virkaa (5.9. 566 §). Apulaisreviisorin virkaan valittiin sittemmin viraston laskentatarkkaaja, varanotaari Sirkka Keskitalo tavanomaisilla ehdoilla (12.12. 859 §).

Viraston laskentatarkkaajalle Iris Leinoselle päätettiin myöntää henkilökohtaisena palkanlisänä 14. ja 13. palkkaluokkien mukaisten loppupalkkojen välinen erotus 1.1.1963 alkaen (28.11. 820 §).

Vähäisten saatavien perimättä ja laskuttamatta jättämistä koskevat määräykset. Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa em. määräykset seuraaviksi:

1) Jos kaupungille tulevaa maksua, saatavaa tai veroa jää saamatta, ei perimistoimenpiteisiin ryhdytä seuraavissa tapauksissa: laskutettu määrä on pienempi kuin 200 mk¹⁾;

¹⁾ Rahamäärät tarkoittavat, ellei toisin mainita, vanhoja markkoja, paitsi v:n 1963 talousarvion yhteydessä nykymarkkoja.

suorituksen tapahtuessa saatavaa tai korkoa jää tulematta vähemmän kuin 200 mk;

laskuvirheen tai muun erehdyksen vuoksi on kaupungille peritty vähemmän tai kaupunki on maksanut enemmän kuin olisi pitänyt ja ero on pienempi kuin 200 mk.

2) Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos virheet asianomaisen osalta ovat lukuisia tai perimiseen muuten on erityistä aihetta.

3) Kohdassa 1) mainitut kahtasataa markkaa pienemmät maksut, saatavat ja verot, joita ei ole kaupungille maksettu, saa virasto tai laitos poistaa tileistään. Poistoon mahdollisesti tarvittava määräraha on anottava kaupunginhallitukselta.

4) Sataa markkaa pienemmät maksut ja saatavat voidaan jättää laskuttamatta (6.6. 424 §).

Revisiotoiminnan tehostaminen. Kaupunginvaltuuston kehoitettua v. 1959 (ks. s. 9) vuosilintarkastajia harkitsemaan keinoja revisiotoiminnan tehostamiseksi oli kaupunginhallitus asian laajakantoisuuden vuoksi asettanut toimikunnan harkitsemaan mainittua asiaa. Toimikunnan mietintö oli valmistunut v. 1961 ja esitettiin siinä muutoksia kaupungin talouden tarkastussääntöön, revisioviraston johtosääntöön sekä kunnallislakiin. Samalla toimikunta oli ehdottanut vuosilintarkastajien sihteerin viran perustamista. Vuosilintarkastajat olivat eräin muutoksin hyväksyneet toimikunnan ehdotuksen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön kaupunginhallituksen mietinnön n:o 4 liitteen C 1 mukaisesti sekä muuttaa Helsingin kaupungin revisioviraston johtosäännön em. mietinnön liitteen C 2 mukaisesti ja määrätä, että revisiotoiminnan uudelleen järjestelyyn on siirryttävä 1.1.1963 lukien. Täytäntöönpano lykättiin sittemmin siksi, kunnes päätöksestä tehdyt valitukset olisi ratkaistu (4.4. 236 §, 18.4. 288 §, kunn.as.kok. n:o 55, 56).

Kaupunginvaltuuston em. päätöksestä olivat vtt Ehrnrooth, Procopé, Öhman ja Hakulinen valittaneet lääninhallitukseen esittäen tyytymättömyytensä siitä, että revisioviraston johtosäännöstä oli poistettu 2 §:n 8) kohta, jonka johdosta vakinaisen tilintarkastajan tehtäväpiiri supistui. Se seikka, että uuden johtosäännön 5 §:n 2) kohdassa mainitaan, että kaupunginreviisorin ja revisioviraston tulee avustaa vuosilintarkastajia hallinnon tarkoituksenmukaisuuden valvontaa koskevissa asioissa ja saattaa kolmannesvuosi-ilmoituksissaan tai kiireellisten asioiden osalta viipymättä tehtävissä ilmoituksissaan vuosilintarkastajien tietoon ne hallinnon tarkoituksenmukaisuuden kannalta oleelliset pidettävät puutteellisuudet, jotka kaupunginreviisori ja revisiovirasto ovat todenneet, eivät voineet korvata lain edellyttämää hallinnon tarkastustehtävää. Kaupunginreviisorille annettaisiin tämän mukaan vain valta avustaa vuosilintarkastajia hallinnon tarkoituksenmukaisuuden valvontaa koskevissa asioissa. Valvonta ei ole samaa kuin tarkastus. Tätä valvontatehtävää ei tilintarkastajien osalta ole liitetty minkään tarkastustehtävän yhteyteen. Em. pykälässä käytetty sana valvoa, ei siis tarkastaa, muuttaa vuosilintarkastajille lain mukaan kuuluvia tarkastustehtäviä. Kaupunginhallituksen ohjesäännön 7 §:n 2) ja 13 §:n 2) kohdan sekä muidenkin ko. johtosäännössä olevien määräysten mukaan kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien asiana on valvoa, että lautakunnat ja viranhaltijat suorittavat tehtävänsä voimassa olevien säännösten ja määräysten sekä kaupungin etujen mukaisesti sekä lisäksi mm. valvoa, että päätökset pannaan täytäntöön. Vuosilintarkastajien tehtävänä on tarkastaa ovatko

1. Kaupunginvaltuusto

em. hallintoviranomaiset toimineet järkipärisen taloudenhoidon kannalta katsoen tarkoituksenmukaisesti ja lisäksi valvoa, että kaikki suorittavat tehtävänsä kaupungin etujen mukaisesti. Uudessa tarkastussäännössä on osa valvontavastuusta siirretty suoraan vuositilintarkastajille ja vakinaiselle tilintarkastajalle on annettu tehtäväksi avustaa vuositilintarkastajia. Mainittua tehtävää ei valittajien mielestä kuitenkaan voida liittää sanotussa muodossa yhtä vähän vuositilintarkastajien kuin vakinaisen tilintarkastajankaan tehtäviin. Revisioviraston uuteen johtosääntöön ei kuitenkaan sisälly oikeutta suorittaa tarkastuksia myös hallintoasioissa. Kaupunginrevisiorin tarkastusoikeuden rajoittaminen on ristiriidassa voimassa olevan lain ja sen pyrkimysten kanssa ja tulee jatkuvan tilintarkastuksen olla rajoittamatonta. Edelleen eivät valittajat hyväksyneet johtosäännön 5 §:n 5) kohdassa olevaa määräystä siitä, että revisioviraston kertomus annetaan ainoastaan kaupunginhallitukselle, ilman että sillä olisi velvollisuutta esittää kertomus valtuustolle. Tätä virhettä ei korjata sillä, että kolmannesvuosi-ilmoitukset annetaan vuositilintarkastajille valtuuston sijasta. Talouden tarkastussäännön 16 §:n mukaan voi kaupunginrevisori merkitä eriävän mielipiteensä tilintarkastuskertomukseen, vain jos sillä on yhteyttä jatkuvaan tilintarkastukseen, ts. jos asia koskee tiliteknillistä ja muodollista tarkastusta, mutta ei asiallisen tarkastuksen osalta. Sekään ei valittajien mielestä ollut oikein, ettei kaupunginrevisori voinut itsenäisesti tehdä asianmukaista ilmoitusta kaupunginhallitukselle tai -valtuustolle edes väärinkäytös- tai korvausasioissa. Edellä mainituin perustein olivat valittajat anoneet, että lääninhallitus kumoaisi kaupunginvaltuuston ko. päätöksen lainvastaisena. Asiamiestoimisto oli asiasta antamassaan lausunnossa huomauttanut, että kaupunginvaltuuston v. 1956 vahvistaman revisioviraston johtosäännön pohjaksi on otettu kunnallislain 130 §:n säännös. Johtosäännön 1 §:n mukaan suorittaa jatkuvan tilintarkastuksen kaupunginrevisori, joka on lain edellyttämä kaupungin tilintarkastaja. Valituksenalaisella päätöksellä on mainittu määräys muutettu siten, että kaupungin jatkuvan tilintarkastuksen suorittaminen kuuluu kaupunginrevisiorille, apunaan revisiovirasto. Sanonta siitä, että kaupunginrevisori on lain edellyttämä vakinaisen tilintarkastaja, on poistettu. Kaupunginvaltuusto ei ilmeisesti enää halunnut sitoa kaupunginrevisiorin asemaa ja tehtäviä kunnallislain 130 §:n säännöksiin. On katsottava, että kaupunginvaltuustolla on oikeus tarkoituksenmukaisuusnäkökohtia silmälläpitäen järjestää asia vapaan harkintansa mukaan. Valituksen tekeminen tällaisesta päätöksestä ei ole mahdollista. Edelleen asiamiestoimisto oli lausunnossaan viitannut kunnallislain eri kohtiin, jotka koskivat vakinaisten tilintarkastajien asemaa ja tehtäviä. Samalla asiamiestoimisto oli todennut, että valtuuston päätös, joka koski em. asiaa, tosiasiallisesti vastasi kunnallislain 130 §:n vaatimuksia. Kaupunginhallituksen mietinnöstä n:o 4, joka sisältää kaupungintalouden tarkastussäännön ja revisioviraston johtosäännön muuttamista koskevan komitean mietinnön, on voitu todeta, etteivät valtuuston suorittamat muutokset käytännössä merkitse muuta, kuin että revisioviraston tarkoituksenmukaisuusharkintaa koskevat huomautukset saatetaan vuositilintarkastajien harkittaviksi ja heidän toimestaan valtuuston tietoon saatettavaksi. Edelleen on kaupunginrevisiorilla 9 §:n 1 momentin 1) kohdan mukaan laaja yleisvaltuus ryhtyä revisioviraston puolesta ja nimissä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, mitkä johtosäännön mukaan kuuluvat kaupungin jatkuvaan tilintarkastukseen. Kaupungintalouden tarkastussäännön 10 §:n ja revisioviraston johtosäännön 5 §:n välillä ei vallitse mitään ristiriitaa, eikä

niissä ole mitään lain tai hyvän tilintarkastustavan vastaista. Se seikka, että vakainainen tilintarkastaja velvoitetaan avustamaan muuta elintä, ei hallinnollisessa mielessä alista tilintarkastajaa toisen alaiseksi. Muutettujen määräysten mukaan on kaupunginreviisori edelleen välittömästi kaupunginvaltuuston alainen, eikä hän tilintarkastustehtävissään ole velvollinen noudattamaan minkään muun viranomaisen ohjeita tai virkakäskyjä. Kaupungin talouden tarkastussäännössä voidaan antaa vuositilintarkastajille vain määräyksiä niiden tehtävien lisäksi, jotka laki tilintarkastajille asettaa. Vuositilintarkastajien tehtäviin kuuluu tilintarkastuksellisen valvonnan suorittaminen, kun taas kaupunginhallituksen ja kaupunginjohtajien valvontavelvollisuuksiin kuuluu yleinen hallintovalvonta. Mitä tulee revisioviraston johtosäännön 5 §:n 5) kohdan mukaan viraston kaupunginhallitukselle annettavaan edellisen vuoden toimintakertomukseen, on se ns. hallinnollinen kertomus, jollaisen kaikki virastot ja laitokset ovat velvolliset vuosittain antamaan, eikä siis koske lainkaan tilintarkastuskertomuksen antamista valtuustolle. Tilintarkastajien tarkastuskertomuksen antaminen on siis erillinen kysymys, joka valtuuston päätöksen mukaisesti muutetuissa säännöissä on tarkoin määrätty. Sääntöjen mukaan on kaupunginreviisorille suotu oikeus saattaa eriävä mielipiteensä kaupunginvaltuuston tietoon, milloin hän ei ole yhtynyt jatkuvan tilintarkastuksen suorittamiseen liittyvän asian osalta vuositilintarkastajien tarkastuskertomukseen. Kirjeiden allekirjoittamista koskevan huomautuksen johdosta asiamiestoimisto ilmoitti, että kaupungin kunnallishallinnossa omaksuttujen yleisten periaatteiden mukaisesti on ohje- ja johtosäännöissä pyritty määrittelemään se tapa, miten ao. viraston kirjelmät on allekirjoitettava ja varmennettava. Määräys koskee vain viraston nimissä allekirjoitettavia asiakirjoja. Mikäli siis virastopäällikkö, esim. kaupunginreviisori haluaa omissa nimissään suorittaa määrätyn toimenpiteen tai tehdä jonkun ilmoituksen, on hänellä siihen täysi oikeus. Asiamiestoimiston mielestä voitiin pitää selvitettyinä, että kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti muutetut kaupungin talouden tarkastussääntö ja revisioviraston johtosääntö vastaavat kunnan talouden tarkastamisesta kunnallislaisissa annettuja säännöksiä. Kun tarkoituksenmukaisuuskysymyksiä koskevaan valtuuston päätökseen ei voitu hakea muutosta, olisi valitukset em. perusteilla esitettävä hylättäviksi. Kaupunginvaltuusto päätti antaa lääninhallitukselle asiamiestoimiston lausunnon mukaisen selityksen (5. 9. 559, 560 §, 19.9. 630, 631 §).

Kaupungin v:n 1961 tilien ja hallinnon tarkastus. Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli kaupunginvaltuuston anomuksesta suostunut siihen, että kaupungin v:n 1961 hallinnosta annettu kertomus sekä saman vuoden tilinpäätöksen hyväksyminen ja vastuuvapauden myöntäminen saataisiin käsitellä viimeistään kertomusvuoden lokakuun aikana pidettävässä kaupunginvaltuuston kokouksessa (2.5. 333 §, 6.6. 404 §).

Valittuaan puheenjohtajakseen fil.maist. Matti Kalevan, varapuheenjohtajakseen joht. Yrjö Iharin ja sihteerikseen varat. Veikko Kanervan tutkivat kaupungin vuositilintarkastajat kuten ennenkin, viiteen jaostoon jakautuneina, eri hallintoaaroja ja laitoksia sekä jättivät 28.5. päivätyyn tilintarkastuskertomuksensa kaupunginvaltuustolle. Siinä tarkastajat ilmoittivat, että velkakirjat, obligaatiot, osakkeet, talletustodistukset, lahjoitusrahastojen arvopaperit, yksityisten kaupungin haltuun tallettamat varat sekä vuokrasopimukset oli tarkastettu muistutuksitta. Edelleen todettiin kaupunginkirjaston apulaiskirjastonhoitajien töiden suunnittelun olevan rat-

kaisematta. Tarkistettu työnjako olisi vahvistettava viimeistään uuden kirjastolain edellyttämän kirjasto-ohjesäännön hyväksymisen yhteydessä. Asianmukaisena ei myöskään pidetty, että huomattavien rakennustöiden toteuttamiseksi järjestettyjen suunnittelu- ja aatekilpailujen palkintolautakunnat ovat itse saaneet päättää palkkioidensa suuruudesta, vaan olisi ne ollut käsiteltävä joko kaupunginhallituksessa tai yleisten töiden lautakunnassa. Myöskään sitä ei pidetty sopivana, että ne viranhaltijat, joiden virkatehtäviinkin voitiin katsoa kuuluvan suunnittelukilpailujen palkintolautakuntien jäsenyys tai asiantuntijana toimiminen, saivat tästä jopa 10 000—15 000 mk:n suuruisia palkkioita kokoukselta, vaikka otetaankin huomioon, että tästä palkkiosta osa voi olla korvausta muunakin kuin kokouksen aikana suoritetusta työstä. Kaupungin sairaalasuunnittelussa oli todettu mm. seuraavia epäkohtia: v:n 1961 kesäkuussa käyttöön hyväksytty 180 m²:n suuruinen laboratorio laitteinen oli vielä kertomusvuoden huhtikuussa käyttämättömänä. Marian sairaalan kirurgiset osastot K 1—2 oli palolaitoksen määräyksestä suljettu v:n 1961 huhtikuussa, koska sen 4.11.1960 suoritettavaksi määräämiä korjauksia ei ollut toteutettu. Siitä lähtien osastot olivat olleet tyhjinä, eikä töitä ollut toistaiseksi aloitettu, vaikka v. 1960—1962 talousarvioihin oli otettu vastaavasti 10 mmk:n, 50 mmk:n ja 20 mmk:n määrärahat ko. osastojen rakennustöiden kiireellistä suorittamista varten. Kaupunginreviisorin kiinnitettyä asiaan huomiota asetti kaupunginhallitus 14.3. komitean tutkimaan, miten suunnitteilla olevat rautatie- ja katujärjestelyt vaikuttaisivat Marian sairaalan alueeseen. Tällöin oli käynyt ilmi, että ko. rakennus n:o 1 olisi purettava em. järjestelyjen vuoksi. Purkamiseen komitea ehdotti käytettäväksi korjaustöitä varten varattua määrärahaa, jolla myös olisi kunnostettava apteekin ja sterilointikeskuksen tarvitsemat tilat. Edelleen olisi myös laadittava suunnitelma sairaala-alueiden kokonaiskäyttöä sekä sairaala-alueilla ja muualla olevia henkilökunnan asuntoja varten. Sairaala-alueilla olevat asuntotilat olisi pyrittävä käyttämään varsinaisiin sairaalataroituksiin. Salossa oleva Piritan B-mielisairaala oli liian kaukana Helsingistä ja oli sen hallinnollisten tehtävien hoito hankalaa ja kaupungille epätaloudellista. Nikkilän sairaalan potilaiden omien vaatteiden hoito olisi myös järjestettävä siten, ettei niitä tarvitsisi säilyttää sairaalassa usein jopa kymmeniä vuosia. Epätarkoituksenmukaisina pitivät vuositilintarkastajat lakia ja määräyksiä, joiden perusteella huoltolautakunnan alaisessa laitoshoidossa olevan henkilön kansaneläkkeestä talletetaan hoitokustannusten ja potilaan käyttövarojen ylitse jäänyt osa asianomaisen pankkitilille, missä varoja pidetään usein potilaan kuolemaan saakka. Nämä potilailta pidätetyt yhteiskunnan varat joudutaan ehkä sitten maksamaan potilaan usein kaukaisillekin omaisille, jotka saattavat asua jopa ulkomailla. Kätilöopiston rakennuskustannusten kalleuden johdosta vuositilintarkastajat olivat huomauttaneet, että vastaisuudessa olisi tällaiset sopimukset laadittava niin yksityiskohtaisiksi, ettei kaupungin tarvitse valvoa etujaan oikeusteitse. Holhouslautakunnan varainhoidosta olisi vuosittain annettava tilisäännön määräysten mukainen selvitys sekä myös selvitys siitä, onko ja minkä suuruisia kokouspalkkioita holhouslautakunnan jäsenille asianmukaista maksaa. Rakennustyömailla olisi esim. kallion louhinnassa noudatettava entistä suurempaa varovaisuutta, niin ettei kaupunki joutuisi suorittamaan vahingonkorvauksia. Olisi myös aihetta tutkia, millä tavalla turvallisuudesta töiden suorituksessa huolehditaan. V. 1955 asetetun metrotoimikunnan työn valmistamiselle olisi vuositilintarkastajien mielestä asetettava määräaika. Kaksin yhä kas-

vavioiden menekkivaikeuksien vuoksi olisi ajoissa ryhdyttävä valmistamaan suunnitelmia öljyn tai luonnonkaasun käyttöön rakentuvalla kaasuntuotannolla.

Saatuaan kaupunginreviisorin ja vuositilintarkastajien kertomuksissaan tekemien huomautuksien johdosta ao. laitoksilta ja lautakunnilta pyytämänsä selitykset kaupunginhallitus antoi niiden johdosta lausuntonsa, jonka mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa kaupungin v:n 1961 tilinpäätöksen ja myöntää vastuuvapauden kaupunginhallitukselle ja muille tilivelvollisille v:lta 1961 sekä kehottaa ao. hallintoelimiä kiinnittämään huomiota tilintarkastajien ja kaupunginreviisorin kertomuksissa esitettyihin ehdotuksiin ja huomautuksiin (17. 10. 710 §, khn mtö n:o 12 ja 24).

Kiinteän omaisuuden tarkastajien kertomus. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei kaupungin kiinteän omaisuuden tarkastajain kertomus v:lta 1961 antanut aihetta enempään toimenpiteisiin. Tehdyt huomautukset olivat yleensä kohdistuneet samoihin asioihin kuin aikaisempinakin vuosina (17.10. 709 §, khn mtö n:o 23).

Irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti, ettei irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus antanut aihetta enempään toimenpiteisiin (17.10. 708 §, khn mtö n:o 22).

*Viranhaltijain ja työntekijäin palkka-, eläke- yms.
kysymykset*

Palkankorotuksen suorittaminen kaupungin viranhaltijoille ja työsopimussuhteessa kuukausipalkalla oleville sekä vastaavan tarkistuksen suorittaminen viranhaltijain, työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien ja työntekijäin eläkkeisiin. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti, että vakinaiset virat siirretään 1.1.1962 lukien yhtä ylempään palkkaluokkaan kuin missä ne olivat 31.12.1961. Virkasäännön palkkataulukkoa koskevaa 21 §:n 1 momenttia muutetaan siten, että peruspalkkojen korotus on vähintään 1 400 mk/kk ja että palkkatauluokkaan lisätään uusi 43. palkkaluokka. Virkasuhteeseen perustuvat sopimuspalkat päätettiin samasta ajankohdasta tarkistaa muiden viranhaltijain palkankorotusta vastaavasti. Samaten päätettiin tarkistaa viranhaltijain ja työntekijäin sääntömääräiset eläkkeet, leskieläke- ja kasvatuseränsäännön mukaiset leskieläkkeet ja kasvatuserät samoin kuin ylimääräiset eläkkeet 1.1. lukien eräin poikkeuksin edellä olevan mukaisesti. Vielä päätettiin tarkistaa viranhaltijain ylityö-, sunnuntai-, päivystys- ym. näihin verrattavat korvaukset ja kansakoulunopettajien, sekä uuteen että vanhaan palkkausjärjestelmään kuuluvien, palkat. Niiden viranhaltijain, joiden palkkaus määräytyy lakisääteisesti valtion viran tai toimen haltijain palkkausta koskevien säännösten mukaan, palkkojen ja eläkkeiden tarkistus suoritetaan siten kuin siitä tullaan erikseen määräämään. Muiden viranhaltijain, joiden palkkaus kaupunginvaltuuston erikseen tekemän päätöksen mukaan määräytyy valtion viran- tai toimenhaltijain palkkausta koskevien määräysten mukaan, palkat tarkistetaan 1.1.1962 alkaen siten kuin valtion virkamiesten; korotusten myöntäminen palkkioille harkitaan erikseen; työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien toimihenkilöiden ja työntekijöiden palkat, eläkkeet ja osapäivätyötä suorittavien palkat tarkistetaan vastaavasti. Päätös raastuvanoikeuden ja maistraatin jäsenten, kaupunginviskaalin sekä kaupungin-

1. Kaupunginvaltuusto

voudin virkojen osalta alistettiin oikeusministeriön vahvistettavaksi. Ministeriö oli sittemmin vahvistanut muuttamattomana eo. päätöksen (21.2. 132 §, 2.5. 325 §, kunn.as.kok. n:o 27).

Viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkauksen ja eläkkeiden uudelleen järjestely. Eräiden järjestöjen taholta oli v:n 1961 puolella tehty varsin laajoja kuoppakorotusesityksiä viranhaltijain palkkauksen tarkistamiseksi. Mainittujen perusvaatimusten ja elinkustannusten nousun vuoksi kaupunginvaltuusto oli 21.2. tarkistanut viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkauksen 1.1. lukien. Korotus vastasi yhtä palkkaluokkaa. Kuoppatarkistusneuvotteluissa oli järjestöjen taholla todettu, että kuoppakorotusehdotusten laajuus ja suuruus huomioonottaen olisi parempi ryhtyä palkkataulukon uusimiseen. Helsingin kunnallisten työntekijäin keskusjärjestöön kuuluva palomiesthistö sekä nosturinhoitajat olivat esittäneet irtisanoutumisuhkan kuitenkin jo ennen kuin kaupungin neuvottelijat olivat määritelleet kantansa neuvotteluissa esitettyihin vaatimuksiin nähden. Kun näitä ryhmiä koskevissa erillisissä neuvotteluissa ei päästy yksimielisyyteen, jäivät mainitut viranhaltijat 1.6. saapumatta hoitamaan virkaansa. Neuvottelujen kuluessa oli todettu kaupungin palkkauksen jääneen jälkeen yleisestä tasosta teknillisellä alalla sekä ylempiin palkkaluokkiin kuuluvien viranhaltijain osalta. Toimistoapulaisryhmän vaativampaa luokkaa lukuun ottamatta ei alempien palkkaluokkien viroissa löytynyt vastaavaa perustetta. Uutta palkkataulukkoa suunniteltaessa otettiin pohjaksi v:n 1961 valtion palkkatasokomitean ehdotus sekä eräillä toimialoilla sen jälkeen tapahtunut palkkakehitys. Uusi ehdotus merkitsi kaikkien palkkaluokituksessa olevien virkojen perustarkistusta siten, että nousu alemman viranhaltijakunnan osalta oli n. 4 % ja sen jälkeen progressiivinen korotus entisestä 30. palkkaluokasta alkaen, joka merkitsi ylimmissä palkkaluokissa n. 30 %:n korotusta. Lisäksi oli tehty eräitä kuoppatarkistuksia sisäisten palkkasuhteiden korjaamiseksi. Palomiesthistölle ja nosturinhoitajille oli järjestön taholta ehdotettu 3 palkkaluokan korotusta. Palomiesthistön neuvottelijain kanssa päästiin sovintoon 15.6. Palkkakustannusten kokonaisnousu oli n. 836 mmk. Kuoppatarkistusten aiheuttamat lisäykset n. 71 mmk, eläkkeiden tarkistus n. 130 mmk ja työehtosopimusten ulkopuolella työsopimussuhteessa olevien palkkauksen tarkistus n. 95 mmk.

Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti tarkistaa viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkauksen ja eläkkeet kaupunginhallituksen mietinnön n:o 18 liitteen 2 mukaisesti 1.7. lukien. Samalla kaupunginvaltuusto katsoi ko. mietinnön liitteessä n:o 4 mainitut esitykset ja asiaan liittyvät kirjelmät ratkaistuiksi tarkistusten yhteydessä. Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti hyväksyessään kaupunginhallituksen ehdotuksen edellyttää, että valtuuston hyväksyttäväksi oli kertomusvuoden syksynä esitettävä ehdotus, jonka mukaan viranhaltijoille ei makseta kokouspalkkioita niistä kokouksista, jotka pidetään virka-aikana ja että kokouspalkkiot järjestetään samojen perusteiden mukaan kuin valtion virkamiesten kokouspalkkioista on säädetty. Päätös raastuvan-oikeuden ja maistraatin jäsenten, kaupunginviskaalin virkojen, maistraatinsihteerin, maistraatinnotaarin sekä I ja II julkisen notaarin virkojen sekä kaupunginvoudin virkojen osalta alistettiin oikeusministeriön vahvistettavaksi. Ministeriölle päätettiin myöhemmin esittää, etteivät maistraatin eräiden viranhaltijain muistutuskirjel-

mät antaisi aiheita toimenpiteisiin (27.6. 521 §, 19.9. 636 §, khn mtö n:o 18, kunn.as. kok. n:o 85).

Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön ja kaupungin välinen työehtosopimus. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön välillä tehtäväksi uuden työehtosopimuksen kaupunginhallituksen mietinnön n:o 5 liitteen 2 mukaisena (4.4. 251 §, kunn.as.kok. n:o 51).

Suomen Laivanpäälystöliiton ja kaupungin välinen työehtosopimus. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupungin ja Suomen Laivanpäälystöliiton kesken tehtävän työehtosopimuksen kaupungin omistamien alusten päälliköiden ja perämiesten palkkauksesta ja muista työehdoista (27.6. 534 §, kunn.as.kok. n:o 94).

Suomen Konepäälystöliiton ja kaupungin välisen v. 1959 tehdyn työehtosopimuksen tarkistaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupungin alusten konepäälystön v. 1959 tehdyn ja 10.1.1962 muutetun työehtosopimuksen 1 §:n 2 momentin B) kohdan, joka koski ikälisiä, sekä lisätä samaan momenttiin uuden D) kohdan, joka koski konepäälystölle maksettavaa tasoituslisää (10.1. 37 §, 27.6. 535 §, kunn.as.kok. n:o 26 ja 93).

Kaupungin ja Suomen Merimies-Unionin välisen kaupungin satamajäänsärkijäin miehistöä koskevan työehtosopimuksen uusiminen. Suomen Merimies-Unionin sanottua irti satamajäänsärkijäväkeä koskevan työehtosopimuksen ja esitettyä uuden työehtosopimuksen solmiamista, aloitettiin kaupungin ja Suomen Merimies-Unionin kesken neuvottelut uudesta työehtosopimuksesta. Neuvottelujen kuluessa esitti kaupunki Merimies-Unionille ehdotuksen uuden työehtosopimuksen sanamuodoksi. Myöhemmissä neuvotteluissa Merimies-Unionin neuvottelijat kuitenkin ilmoittivat, etteivät he halua sopimukseen sanotunlaisia muutoksia ja ettei kaupungin tekemä ehdotus kelpaa neuvottelujen pohjaksi. Useiden neuvottelujen jälkeenkään Suomen Merimies-Unioni ei hyväksynyt kaupunginhallituksen ehdotusta (18.4. 303 §).

Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosaston ja kaupungin välinen työehtosopimus päätettiin hyväksyä käydyissä neuvotteluissa päätetyn esityksen mukaisena (2.5. 340 §, kunn.as.kok. n:o 66).

Työntekijäin vuosilomasäännön uusiminen. Kaupunginvaltuusto päätti kumota v. 1951 vahvistamansa Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasäännön ja vahvistaa uuden vuosilomasäännön kaupunginhallituksen mietinnön n:o 7 liitteen n:o 2 mukaisena sillä edellytyksellä, että myös työehtosopimus ja siihen liittyvä palkkahinnoittelu työntekijäpuolen taholta hyväksytään neuvottelujen tuloksen mukaisena (4.4. 252 §, kunn.as.kok. n:o 45).

Konekirjoituslisän perusteiden muuttaminen. Konekirjoituslisää oli maksettu v. 1956 tehdyn päätöksen mukaan 12., 13. ja 14. palkkaluokissa. Koska nämä luokat oli korotettu yhdellä palkkaluokalla kaupunginvaltuusto päätti muuttaa konekirjoituslisän suorittamista koskevat perusteet siten, että sanottu lisä maksetaan kertomusvuoden alusta alkaen 13., 14. ja 15. palkkaluokissa sen suuruisena kuin sanotut lisät on viimeksi vahvistettu (4.4. 247 §).

Ikälisjärjestelmän ulottamista koskemaan työsuhteessa olevia työntekijöitä tarkoitettava aloite. Vt Ruohonen ym. olivat tehneet aloitteen, missä huomautettiin mm. siitä, että kaupungin palveluksessa olevien eri työntekijäryhmien palkkausperusteet määräytyvät toisistaan suuressa määrin poikkeavasti. Vallitseva järjestelmä on sel-

1. Kaupunginvaltuusto

lainen, että kaupunkiin työsopimussuhteessa olevien ansiotasoa pienenee suhteessa viranhaltijoihin ikä- ja palvelusvuosien karttuessa. Tästä syystä aloitteentekijät ehdottivat, että valtuusto päättäisi kehottaa kaupunginhallitusta ensi tilassa ryhtymään toimenpiteisiin ikälisäjärjestelmän ulottamiseksi koskemaan myös työsopimussuhteessa olevia työntekijöitä samoin perustein kuin viranhaltijoitakin. Palkkalautakunta kiinnitti lausunnossaan huomiota siihen, että työsuhde ja virkasuhde juridisessa mielessä ovat toisistaan selvästi poikkeavia mm. siinä suhteessa, että viranhaltijoiden palkkaus on sidottu määrättyyn virkaan, johon kuuluvat palkka- edut kaupunki yksipuolisesti vahvistaa virka- ym. säännöissään. Työsopimussuhteessa olevien palkkaus taas perustuu työnantajan ja työntekijän kesken työehtosopimuksen mukaisesti tehtyyn sopimukseen, jonka sisältöön työntekijällä on mahdollisuus vaikuttaa. Tämän vuoksi ikälisäjärjestelmän käytäntöön otto kaupungin tuntipalkkaisten työntekijäin palkkauksessa merkitsisi poikkeusta sekä olemassaolevasta työehtosopimuksesta että työmarkkinoilla vallitsevasta yleisestä käytännöstä. Lisäksi se rajoittaisi ratkaisevasti työntekijöiden palkitsemista heidän työsuoritus- tensa arvoa vastaavalla tavalla ja johtaisi siihen, että esim. samassa ammattiryh- mässä työskentelevä ammattitaidoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan heikompi työn- tekijä saisi saman palkan tai ansion kuin normaalia parempi työntekijä, koska palve- lusvuodet muodostuisivat palkan ainoaksi arvostusperustaksi. Se estäisi myös työn- antajaa palkitsemasta hyvää työntekijää aikaisemmin kuin hänen palvelusvuotensa edellyttäisivät. Tällainen palkkausjärjestelmä olisi omiaan myös heikentämään työn- tekijäin yrittämishalua ja huonontamaan työpaikkahenkeä ja järjestystä työmailla. Viranhaltijoiden nykyistä palkkausjärjestelmää ei voida ottaa tavoitejärjestelmäksi, koska kokemukset ovat osoittaneet, että sitä olisi pyrittävä kehittämään mm. siihen suuntaan, että viranhaltijan yksilölliset työnsuoritukset ja työntekijäominaisuudet yleensä voitaisiin palkita nykyistä paremmin niiden arvoa vastaavalla tavalla. Edellä selostetun nojalla palkkalautakunta katsoi, ettei aloitteen tulisi antaa aiheutta toimen- piteisiin. Kaupunginhallitus oli yhtynyt palkkalautakunnan lausuntoon. Kaupun- ginvaltuusto katsoi ko. lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (14.11. 806 §).

Ylimääräisten eläkkeiden tarkistaminen. Kaupunginvaltuusto päätti, täydentäen viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkojen ja eläkkeiden tarkistamisesta 21.2. (ks. s. 10) tekemäänsä päätöstä, että ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan sanotun päätöksen mukaisesti, mutta kuitenkin siten, että eläkkeen korotus on vähintään 350 mk/kk (4.4. 248 §).

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (LEL) aiheuttamien vakuutusmaksujen suorittaminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituk- sen käyttämään rahoitusmenojen pääluokkaan työntekijäin eläkelain mukaisia mak- suja varten merkittyä määrärahaa, sen käyttötarkoitusta muuttaen, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisiin maksuihin (27.6. 522 §).

Eräiden aikaisempien palveluksien huomioiminen eläkettä varten. Kaupunginval- tuusto oikeutti neljässä tapauksessa liikennelaitoksen palveluksessa olevat lukemaan hyväkseen eläkettä varten Viipurin Sähkölaitos ja Raitiotiet Oy:ssä ja Viipurin kaupungin palveluksessa palvellut ajat sekä myönsi yhdessä tapauksessa kansakou- lunopettajalle oikeuden lukea eläkettä varten hyväkseen Brändön Huvilakaupungin

kouluyhdistyksen suomalaisessa koulussa palvelemana ajan (21.2. 133 §, 18.4. 301, 302 §, 20.6. 476 §, 17.10. 718 §).

Myönnetyt ylimääräiset eläkkeet. Kaupunginvaltuusto päätti myöntää 100 vuotta 11.1. täyttäneelle muurarinleski Ida Vasaraiselle 7 450 mk:n ylimääräisen eläkkeen kuukaudessa siihen kulloinkin tulevine korotuksineen. Eläke myönnettiin 11.1. lukien (24.1. 61 §).

Samaten kaupunginvaltuusto päätti myöntää teurastamolaitoksen ent. vartijalle Wiktor Lindbergille 14. ja 12. palkkaluokkien loppupalkkojen erotuksen perusteella lasketun 3 400 mk:n ylimääräisen eläkkeen kuukaudelta asianomaisen saaman sääntömääräisen eläkkeen lisäksi 1.1. lukien (21.2. 134 §) sekä tuberkuloositoimiston ent. ylihoit. Märta Bomanille 9 870 mk:n suuruisen ylimääräisen eläkkeen kuukaudessa 1.10. alkaen (14.11. 791 §).

Leskieläkkeitä myönnettiin seuraaville henkilöille: satamalaitoksen nosturinkulj. Risto Heinon leskelle 16.12. 1961 alkaen 18 700 mk/kk (23.5. 377 §) ja satamalaitoksen työntek. Fredrik Rosenlundin leskelle 1.11. 1961 alkaen 2 300 mk/kk (21.2. 134 §).

Evätyt eläkeanomukset. Kaupunginvaltuusto ei katsonut olevan syytä myöntyä niihin ylimääräisen eläkkeen saantia koskeviin anomuksiin, joita olivat tehneet ent. osastonhoit. Ruth Artto (4.4. 250 §); rva Elsa Ginman (19.9. 638 §); ompelija Elin Janhunen (5.9. 584 §); vartijanleski Siiri Lehtinen (4.4. 250 §); aputyöntek. Einar Nummikaski (6.6. 428 §); ent. puusepänapul. Viljo Ritakangas (21.3. 212 §); ent. toim.apul. Toini Saastamoinen (21.3. 212 §) sekä leskirva Dagmar Sjöblom (21.2. 134 §).

Karjanhoit. Tuomas Lindenin lesken Aili Lindenin valitettua lääninhallitukseen kaupunginvaltuuston leskieläkettä koskevasta, hylkäävästä päätöksestä lääninhallitus oli pyytänyt asiasta kaupungin selityksen. Kaupunginvaltuusto päätti selityksessään huomauttaa, että valittajalla ei ollut edellytystä saada yleistä eläkettä, koska hänen miehensä oli palvellut kaupunkia vain 3 v ja 7 kk (4.4. 249 §).

Merkittiin tiedoksi, että lääninhallitus oli hylännyt kiinteistöviraston ent. yövartijan Johannes Lampisen eläkettä koskevan valituksen (19.9. 627 §).

Työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 25.4.1951 vahvistamansa em. säännön 7 §:n 2 momentin seuraavaksi: »Hautausavun eläkkeensaajan kuolinpesälle myöntää palkkalautakunnan toimistopäällikkö» (5.9. 583 §, kunn.as.kok. n:o 111).

Kokouspalkkiojärjestelmän uudistaminen, viranhaltijain ja luottamusmiesten palkkiosääntöjen hyväksyminen ja virkasäännön 30 §:n muuttaminen. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti muuttaa virkasäännön 30 §:n määräystä, joka koski viranhaltijalle maksettavia kokouspalkkioita, hyväksyä Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön kaupunginhallituksen mietinnön n:o 27 liitteen 11 mukaisena sekä kumota samalla v. 1958 hyväksytyt ja samana vuonna muutetun Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön. Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosääntö hyväksyttiin ko. mietinnön liitteen n:o 12 mukaisena. Virkasäännön muutos ja em. palkkiosäännöt tulisivat voimaan 1.1.1963 (19.12. 885 §, kunn.as.kok. n:o 142—144).

Seuraavat aloitteet päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi:

vt Ruohosen ym. aloite viranhaltijain ja työntekijäin yhteistyöelinten perustamisesta eri laitoksiin (31.10. 767 §) sekä

1. Kaupunginvaltuusto

vt Vesikansan ym. aloite nykyaikaisen henkilöstöpolitiikan antamien kokemusten soveltamiseksi kaupungin virkoja haettavaksi julistettaessa (4.4. 277 §).

M u u t a s i a t

Kaupunkikehitystä ja hajakeskityskysymyksiä koskevan tutkimus- ja suunnittelu-toiminnan aikaansaamista koskeva vt Paavolan ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (21.3. 227 §).

Matkailuolojen kehittämistä koskeva vt Hakulisen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (28.11. 847 §).

2. Oikeudenhoito, järjestys- ja suojelutehtävät

O i k e u d e n h o i t o

Maistraatin eräiden viranhaltijain palkkauksen järjestely, ks.s. 9

Maistraatin 18. palkkaluokan kaupunginpalvelijain esimiehen virka päätettiin 1.3. lukien siirtää 19. palkkaluokkaan (21.2. 131 §).

Talonmiesten toimimisesta vastuunalaisina työnjohtajina lumi- ym. töissä tekivät vt. Siro ym. 10.1. aloitteen, missä sanottiin seuraavaa: Kaupungin yleisen järjestyssäännön mukaan vastaa siinä mainittujen töiden suorittamisesta ja varokeinoja koskevien määräysten noudattamisesta se, jonka lukuun työ suoritetaan, ellei erityistä maistraatin hyväksymää vastuunalaista työnjohtajaa tai työn suorittajaa ole otettu. Poistaakseen itseltään tämän työnantajan vastuun lukuisat helsinkiläiset kiinteistönomistajat ovat vaatineet, useissa tapauksissa vieläpä irtisanomisuhkauksin, talonmiehiä allekirjoittamaan sitoumuksen vastuunalaiseksi työnjohtajaksi ryhtymisestä. Työtuomioistuin on kuitenkin päätöksellään 27.6.1959 selittänyt, että ko. sitoumuksen ottamista ja sen maistraattiin tallettamista koskeva kiinteistönomistajien menettely on talonmiesten työalalla voimassa olevan työehtosopimuksen vastainen. Aloitteentekijät ehdottivat, että valtuusto tekisi päätöksen, jolla maistraattia kielletäisiin suostumasta kiinteistönomistajien hakemuksiin talonmiehen hyväksymisestä ko. töissä vastuunalaiseksi työnjohtajaksi. Maistraatti mainitsi asian johdosta, että ko. työtuomioistuimen tuomio ei ole ollut maistraatin tiedossa eikä siihen aikaisemmin ole vedottu näiden asiain yhteydessä. Mainituissa tuomioissa oli todettu, että Kiinteistötyönantajain ja Kiinteistötyöntekijäin Liiton välisessä työehtosopimuksessa ei tosin ole määräystä, joka kieltäisi talonmiestä vastaanottamasta järjestyssäännössä tarkoitettua, työnjohtajalle kuuluvaa vastuuta, mutta että koska sanotun työehtosopimuksen mukaan talonmies, joka on ilmoittanut talolle sellaisista seikoista, jotka saattavat aiheuttaa kiinteistölle vahinkoa ja joita hän ei voi korjata, on niihin nähden kaikesta vastuusta vapaa, sen vuoksi ja kun se ilmoitus, missä maistraatilta on anottu talonmiehen hyväksymistä ao. talon lumi-töiden vastuunalaiseksi työnjohtajaksi on niin muodoin jälkimmäisen tehtävän osalta ristiriidassa mainitun työehtosopimuksen 7 §:n määräysten kanssa, työtuomioistuin on selittänyt, että menettely, mikäli talonmies sen kautta on saatettu vastuu-